

Dosarul 3ra-1354/18

Prima instanța: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: I. Chirtoaca)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: I. Secieru, A. Danilov, I. Cimpoi)

Î N C H E I E R E

17 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
Judecătorii

Ion Druță
Iulia Sîrcu
Galina Stratulat

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Serviciul de Protecție și Pază de Stat,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Diana Ciofu împotriva Serviciului de Protecție și Pază de stat cu privire la încasarea indemnizației lunare pentru concediul parțial plătit pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani,

împotriva deciziei din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins cererea de apel declarată de către Serviciul de Protecție și Pază de Stat și s-a menținut hotărârea din 23 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 30 ianuarie 2018, reclamanta Diana Ciofu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului de Protecție și Pază de Stat cu privire la încasarea indemnizației lunare pentru concediul parțial plătit pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 08 octombrie 2015 a încheiat căsătoria cu Igor Ciofu, fapt confirmat prin certificatul de căsătorie seria x x, nr. x eliberat de s. Nimoreni, raionul Ialoveni.

A susținut că, la 01 septembrie 2017 s-a născut x, fiul acestora, fapt confirmat prin certificatul de naștere nr. x, nr. x eliberat la 02 septembrie 2017 de către STSC a sectorului Botanica.

A concretizat reclamanta că, nefiind angajată în câmpul muncii, fapt confirmat prin carnetul de muncă, se află la întreținerea soțului Igor Ciofu, care activează în cadrul Serviciului de Protecție și Pază de Stat.

În acest context, reclamanta a afirmat că, la 19 decembrie 2017 s-a adresat către Serviciul de Protecție și Pază de Stat cu o cerere prealabilă prin care a solicitat de a-i fi stabilită, calculată și achitată indemnizația lunară pentru creșterea copilului

x, până la împlinirea vârstei de 3 ani, în mărime de 30 % din venitul mediu lunar realizat de soțul acesteia Igor Ciofu.

A menționat reclamanta că, deși cererea prealabilă a fost recepționată la 21 decembrie 2017, până la momentul depunerii cererii de chemare în judecată nu a primit un răspuns din partea Serviciului de Protecție și Pază de Stat.

Prin răspunsul nr. 2/31 din 15 ianuarie 2018, prezentat în ședința de judecată, Serviciul de Protecție și Pază de Stat a refuzat în achitarea indemnizației solicitate pe motiv că reclamanta Diana Ciofu urma să se adreseze Casei Teritoriale de Asigurări Sociale.

A considerat reclamanta că, prin refuzul de a oferi un răspuns la cererea prealabilă și ulterior prin refuzul în achitarea indemnizației pentru creșterea copilului, au fost încălcate prevederile art. 124 alin. (1) și alin. (2) Codul Muncii, art. 18 alin. (1) și alin. (6) al Legii cu privire la indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr. 289 din 22 iulie 2004, art. 40 alin. (8) al Legii nr. 134 din 13 iunie 2008 cu privire la Serviciul de Protecție și Pază de Stat, art. 49 alin. (1) din Constituția RM și art. 46 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului.

În acest context, după concretizarea acțiunii, reclamanta a solicitat recunoașterea ca fiind ilegal răspunsul Serviciului de Protecție și Pază de Stat la cererea prealabilă înaintată; obligarea Serviciului de Protecție și Pază de Stat de a-i achita lunar Dianei Ciofu a indemnizației pentru concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului x, de la naștere și până la atingerea vârstei de 3 ani, în mărime de 30 % din venitul mediu lunar realizat de către soțul Igor Ciofu, ce constituie suma de 2 181 lei, 33 bani și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 23 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată depusă de către Diana Ciofu a fost admisă. A fost obligat Serviciul de Protecție și Pază de Stat să achite lunar reclamantei Diana Ciofu indemnizația pentru concediul parțial plătit pentru creșterea copilului x, de la naștere și până la atingerea vârstei de 3 ani, în mărime de 30% din venitul mediu lunar realizat de către Igor Ciofu, în ultimele 12 luni calendaristice anterioare riscului asigurat, în sumă de 2 181 lei și 33 bani. S-a încasat din contul Serviciului de Protecție și Pază de Stat în beneficiul reclamantei Diana Ciofu suma de 3 000 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, exprimate prin cheltuieli de asistență juridică.

Prin decizia din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel declarată de către Serviciul de Protecție și Pază de Stat și s-a menținut hotărârea din 23 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

La 25 iulie 2018, Serviciul de Protecție și Pază de Stat a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel.

În motivarea cererii de recurs a invocat că decizia instanței de apel este una neîntemeiată și pasibilă de a fi casată deoarece au fost aplicate eronat normele de drept material.

Recurentul a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 23 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 29 mai 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul, declarat la 25 iulie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Serviciul de Protecție și Pază de Stat, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a actului judecătoresc recurat.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (*hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016*).

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Serviciul de Protecție și Pază de Stat, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Serviciul de Protecție și Pază de Stat se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecător

Ion Druță

Judecătorii

Iulia Sîrcu

Galina Stratulat